

I

Els criteris interpretatius més rellevants de la legislació de transparència pel Consell de Transparència de la Comunitat Valenciana

Lorenzo Cotino Hueso^{1*}. Catedràtic (a.), [L1]professor titular Dret Constitucional de la Universitat de València. Consell de Transparència de la Comunitat Valenciana

1. Una autoritat de transparència ignorada amb una obra de rellevància més enllà de la Comunitat Valenciana

El Consell de Transparència de la Comunitat Valenciana (CTCV) es va constituir el desembre de 2015. Des del començament ha tingut no poques dificultats per una greu falta de mitjans i un cert abandonament institucional, una cosa que ha denunciat tant en les seues dues memòries anuals com en alguns dels seus informes, a més d'haver aparegut en mitjans de comunicació. Tot això contrasta, sens dubte, atesa la gran aposta política que el govern valencià sembla fer amb la transparència en aquesta legislatura. Fins hui aquestes mancances no s'han resolt ni a través del necessari suport polític i institucional, ni amb les cinc ocasions en què la Llei 2/2015 de transparència que regula el CTCV s'ha modificat. En el moment de tancar aquestes pàgines, el Consell ha aprovat el decret que desenvolupa la Llei 2/2015, de 2 d'abril, de transparència que potser millorarà un poc aquesta realitat i és possible que una futura legislació canvie la situació. És també molt

¹ * Aquest estudi és producte d'una investigació en el marc de projecte finançat per la Corporació Universitària de Sabaneta - Unisabaneta, línia de dret públic, Grup d'Investigació Estudis constitucionals, medi ambient i territori (Colciencias COL0111291). Així mateix, es realitza en el marc del projecte espanyol del Ministeri d'Economia «L'avanç del Govern Obert. Règim jurídic constitucional de la implantació de polítiques de transparència, accés a la informació, dades obertes, col·laboració i participació especialment a través de les TIC i del govern electrònic», DER2015-65810-P.

possible que aquests canvis arriben tard per a l'actual CTCV al final del seu primer període. Tot i esperar la millora i recuperació tardanes, la veritat és que aquesta situació ja ha marcat una lamentable empremta en un òrgan que, per la seua vocació i coneixements, sens dubte podria haver sigut una referència en tot el panorama espanyol. És ben possible que el CTCV fins ara només haja sigut la referència a Espanya del que no s'ha de fer amb una autoritat de transparència autonòmica.

Ara bé, malgrat tot, gràcies a les centenars d'hores de dedicació voluntarista i esperançada dels seus vocals, s'han pogut elaborar informes i resolucions que suposen una doctrina que qui subscriu considera d'interés. Com es podrà advertir, en no pocs casos, el CTCV és innovador i avantguardista en el panorama nacional. La importància de la seua labor, per aquesta raó, transcendeix els centenars de subjectes obligats que han de seguir els criteris del CTCV a la Comunitat Valenciana, sinó que pot ser una aportació per a la interpretació de la normativa de transparència a Espanya.

La obra del CTCV ha passat inadvertida i és desconeguda tant a la Comunitat Valenciana com, per descomptat, fora. Totes les resolucions estan disponibles en www.conselltransparencia.gva.es, encara que, sens dubte, cal fer un important esforç per a millorar-ne la visibilitat. Doncs bé, precisament, aquest estudi aspira a ser la primera aproximació, sistematització i difusió dels criteris interpretatius del CTCV. El treball, l'ha realitzat un dels vocals d'aquest òrgan, tot i que el porta a cap com a professor d'universitat especialitzat en la matèria des de fa més de quinze anys i de cap manera implica una interpretació autoritzada o qualificada per part del CTCV.

2. El principi de màxima transparència i les seues projeccions concretes

El principi de màxima transparència proclamat internacionalment és un element integrant del dret d'accés a la informació de què dimanen diversos continguts substancials i suposa, sobretot, un potencial hermenèutic que desplega els efectes en tot àmbit possible en la interpretació d'aquest nou dret. I en països com Espanya té gran importància per a dur a terme tota una reinterpretació de la legislació de transparència d'acord amb aquest principi.

El CTCV ha proclamat la màxima transparència des de la CTCV res. exp. 18/2015, 28.10.2016, FJ 6é, especialment respecte de la necessària motivació i restricció als límits del dret i la interpretació restrictiva de les causes d'inadmissió, ja que operen com a restriccions.

«Entre els estàndards internacionals del dret d'accés a la informació pública destaca especialment el principi de “transparència màxima” en virtut del qual l'abast del dret a la informació ha de ser tan ampli com la gamma d'informació i entitats respectives, així com els individus que puguin reclamar el dret. Aquest principi cobra importància especial respecte dels límits del dret, atés que les restriccions han de ser les mínimes i sotmeses a un escrutini sever. Encara més, no s'ha d'obviar la cura especial i el deure de motivació que han de tindre els subjectes obligats per a acudir a les causes d'inadmissió. Una mala interpretació d'aquestes privaria de la suficient motivació d'un límit i la necessària ponderació que, per descomptat, s'ha de fer quan es tracta d'excepcions al dret d'accés a la informació per concurrència amb altres drets o béns o interessos.»

També s'ha afirmat que «el principi de màxima transparència, entre altres efectes, condueix a una visió antiformalista i favorable a

l'exercici del dret d'accés a la informació», –CTCV res. Exp. 16/2016, 3.11.2016, FJ 1r.

D'igual manera, s'ha recordat que la legislació espanyola en l'article article 13 de la Llei 19/2013 projecta la màxima transparència en una concepció ben àmplia de l'objecte i el contingut de la informació pública que pot ser accessible, fet que porta, com és el cas, a considerar la gravació de plens municipals com a informació pública en principi accessible –CTCV res. exp. 21/2016, 3.4.2017, FJ 2n.

També la «més que discutible i polèmica» disposició addicional primera sobre l'àmbit d'aplicació de la Llei 19/2013 ha de ser interpretada sota el principi de transparència màxima (CTCV res. exp. 21/2016, 3.4.2017, FJ 2n), ja que, en cas contrari, portaria a un «règim dispersor o disgregador» negatiu.

Així mateix, els límits al dret d'accés «s'han d'interpretar adequadament sota el principi de màxima transparència» –CTCV res. exp. 29/2016, 10.3.2017, FJ 7é– i els límits del dret d'accés a la informació quant a la protecció de dades i la necessària ponderació que exigeix l'article 15 de la Llei 19/2013 s'han de realitzar sota el principi de la màxima transparència –CTCV res. exp. 66/2016, 1.7.2017, FJ 6é.

3. La naturalesa del dret de l'accés a la informació i el tractament de la connexitat amb altres drets

El CTCV habitualment fa referència al dret d'accés a la informació com a dret reconegut per la Llei 19/2013 i, sobre la base d'aquesta i si és el cas, vinculat amb l'article 105 CE. No obstant això, són diverses les referències al dret d'accés a la informació com a «dret constitucional» –CTCV res. exp. 21/2016, 3.4.2017, FJ 2n–, sense especificar si ho és en funció de l'article 20 CE o 105 CE.

En qualsevol cas, el CTCV té ben present la interpretació dels òrgans i tribunals internacionals, per la qual cosa ha arribat a afirmar «el reconeixement internacional del dret d'accés a la informació, un reconeixement que pot portar a considerar el dret com a fonamental quant a l'obligada interpretació constitucional que exigeix l'article 10. 2n CE», –CTCV res. exp. 66/2016, 1.7.2017, FJ 9é.

En diverses ocasions, les resolucions del CTCV es basen en referències al dret internacional en funció de l'article 10. 2n CE. Així, amb referències al Comité de Drets Humans de l'ONU en la seua Observació general núm. 34 de 2011 o a dictàmens d'aquest òrgan –CTCV res. exp. 21/2016, 3.4.2017, FJ 2n–. Siga com vulga, especialment s'hi fan no poques referències de l'àmbit europeu i jurisprudència del TJUE o del TEDH. Des del març de 2017 s'hi ha fet referència expressa a la important STEHD de 8 de novembre de 2016 *cas Magyar Helsinki Bizottság* contra Hongria, en què s'assenyala que «especialment cal tindre en compte els apartats § 158-169 relatius als elements que s'han de superar en cada cas concret per a considerar la màxima protecció del dret d'accés a la informació». S'ha projectat de manera concreta per indicar la possible importància del subjecte sol·licitant d'informació pública –com pot ser un investigador– . En aquell cas només per apuntar la rellevància que pot tindre que qui exerceix el dret siga un investigador –CTCV res. exp. 34/2016, 10.3.2017, FJ 3r– o respecte de la importància d'expressar els motius de la sol·licitud d'informació –CTCV res. exp. 29/2016, 10.3.2017, FJ 4t.

La concurrència d'aquest dret amb altres drets constitucionals o, si és el cas, amb altres drets legals, ha sigut objecte d'atenció en diferents resolucions. «Aquesta concurrència pot tindre diferents

efectes jurídics, atés que, en general, qualifica i intensifica la protecció constitucional del dret d'accés a les dades sol·licitades i, per tant, redueix les possibilitats de restringir l'accés a la informació sol·licitat», –CTCV res. exp. 21/2016, 3.4.2017FJ 4t–; «la potenciació i intensificació de la protecció d'aquest dret» (FJ 5é). També, d'especial rellevància en la res. exp. 66/2016, 1.7.2017, FJ 3r, del CTCV.

Amb claredat en la res. exp. 21/2016, 3.4.2017, FJ 3r es recorre a la disposició addicional primera de la Llei 19/2013 per articular el règim jurídic aplicable quan l'accés a la informació sol·licitada emparat tant per drets fonamentals com pel règim legal de transparència. Així, es considera que la protecció constitucional i el desenvolupament legal del dret fonamental és una regulació especial que no exclou l'aplicació supletòria de la normativa de transparència.

Aquest criteri s'havia **aferrat** [L2] respecte del règim especial i qualificat d'accés dels regidors en el CTCV res. 6 exp. 15/2015, 9.2.2017, FJ 6é. A més, el Consell no ha dubtat en la seua pròpia competència: «Aquesta autoritat de transparència òbviament és la competent pel que fa al dret d'accés a la informació reconegut constitucionalment i legalment. Això no impedeix que per a emprendre adequadament la seua funció haja de tindre en compte no només el dret d'accés a la informació i la seua regulació, sinó que ha de tindre presents tots els elements jurídics rellevants per a determinar i, si és el cas, reconéixer o no el dret d'accés a la informació reclamat», –res. exp. 21/2016, 3.4.2017, FJ 3r.

4. La connexitat de l'accés a la informació amb diversos drets

4.1. La protecció fonamental del dret d'accés a la informació a través de la llibertat d'informació de l'article 20 CE

En el cas de la llibertat d'informació, més que una mera connexitat, es pot tractar d'una identitat de drets; això és, el dret d'accés a la informació queda protegit essencialment per aquest dret fonamental reconegut en l'article 20 CE. Això resulta d'obligada interpretació segons l'article 10. 2n CE. I és que l'STEDH gran sala, de 8 de novembre de 2016 *cas Magyar* ha establert, amb certa claredat, en quines condicions l'accés a la informació forma part d'aquest dret de l'article 10 CEDH: «Aquest dret o obligació pot sorgir [...] en circumstàncies en què l'accés a la informació és fonamental per a l'exercici individual del dret a la llibertat d'expressió, en particular, de la llibertat de rebre i difondre informacions [art. 10 CEDH], i la seua negació constitueix una interferència amb aquest dret» (§ 156). Sobre aquesta base, el TEDH de manera sistemàtica (§ 158-169) elabora un test o escrutini de quatre elements per aplicar en cada cas concret i, si la contestació és afirmativa, l'accés a la informació pública obté la protecció de la llibertat d'informació, en el cas d'Espanya, dret fonamental de la màxima protecció constitucional.

Fins al moment de tancar aquest estudi, no s'ha donat un supòsit davant del CTCV en el qual aquesta identitat o connexitat amb la llibertat d'informació siga especialment rellevant. No obstant això, el CTCV ja ha expressat, en relació amb a l'STEDH de 2016, la importància que pot tindre que qui exerceix el dret d'accés siga un investigador, ja que «això, òbviament qualifica el dret d'accés a la informació exercit, al mateix temps que obliga a considerar de manera especialment restrictiva qualsevol barrera o limitació a aquest dret» –

CTCV res. exp. 34/2016, 10.3.2017, FJ 3r-. En el futur, la protecció del dret d'accés a la informació a través de la llibertat d'informació de l'article 20 CE s'anirà consolidant i fins i tot s'anirà relacionant amb altres vinculacions del dret d'accés amb drets fonamentals com a participació en assumptes públics (art. 23 CE), associació (art. 22 CE) o sindicació (art. 28).

4.2. Concurrència amb protecció de dades i accés a la justícia

Quan el sol·licitant requereix informació sobre si mateix davant d'un subjecte obligat per la llei de transparència el dret d'accés a la informació pública concorre amb el dret d'accés que forma part del dret a la protecció de dades. Aquesta situació s'ha analitzat especialment en la CTCV res. exp. 21/2016, 3.4.2017. En el seu FJ 4t s'examina tot el tractament jurídic europeu i nacional de l'accés com a integrant de la protecció de dades, per afermar la intensificació de la protecció jurídica de l'accés.

En la mateixa resolució –exp. 21/2016– en el seu FJ 5é s'estudia la concurrència de l'accés a la informació pública sol·licitada amb l'exercici de l'accés a la justícia i, per això, la connexitat amb l'article 24 CE. No és estrany que el sol·licitant requereixca informació pública per a poder accedir a la justícia o, si és el cas, defensar's davant d'accions legals en què està immers. Aquesta connexitat no és estranya en l'àmbit del TEDH i el CTCV aferma l'efecte de «potenciació i intensificació de la protecció d'aquest dret al mateix temps que la reducció dels límits o restriccions a aquest».

Aquesta concurrència amb l'accés a la justícia té importància especial si és possible en el res. exp. 66/2016, 1.7.2017 en la qual el CTCV reconeix l'accés a la identitat d'un «denunciant» per a recórrer-

hi, si és el cas, davant de la justícia per les acusacions adreçades contra ell que es demostrin que són falses (FJ 3r). L'AGPD en algun dels seus informes també confirma l'accés a la identitat del denunciant basant-se en el dret de defensa de l'article 24 CE informes 0214/2009 o el 0342/2012, analitzats en el FJ 9é.

Des de la perspectiva de la cessió de dades que implica reconèixer al sol·licitant l'accés a la dades personals d'una altra persona, el CTCV (FJ 6é) ha apuntat que la connexitat de l'accés a la informació pública amb l'accés a la justícia (art. 24 CE) pot implicar que siga directament l'article 24 CE de la llei que habilita per a la cessió de dades. També que l'accés a la justícia és un «interés legítim» que pot legitimar aquesta cessió de dades (art. 7 f) de la Directiva 95/46/CE en relació amb l'STJUE de 24 de novembre de 2011 i les SSTS de 8 de febrer de 2012; art. 6. 1r f), Reglament (UE) 2016/679.

4.3. El règim especial d'accés a la informació de parlamentaris, regidors i sindicalistes

El CTCV no ha tingut fins ara una reclamació d'informació per part de parlamentaris de les Corts, si bé cal pensar que s'entén la seua competència sobre aquest tema. En l'*Informe: 2016/1 sobre el projecte de Codi de Bon Govern de la Generalitat* –que va ser finalment aprovat pel Decret 56/2016, del Consell, de 6 de maig–, en relació amb l'article 40 sobre «facilitació d'informació a les Corts» el CTCV va recordar «que l'accés a la informació pels diputats està protegit pel dret fonamental de l'article 23 de la Constitució» i va proposar que la regulació assenyalara expressament que «en cap cas les sol·licituds d'informació tinguen un règim més restrictiu que el que implica la Llei 19/2013, de 9 desembre, de transparència, accés a la informació

pública i bon govern o la normativa d'accés a la informació aplicable a la ciutadania». S'apuntava ja amb claredat el criteri més tard expressat per la CTCV res. 6 exp. 15/2015, 9.2.2017, FJ 6é i següents respecte del règim qualificat d'accés a la informació pels regidors.

Aquest règim especial està conformat per l'article 23. 2n CE, amb el seu desenvolupament estatal –article 77 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases de Règim Local; articles 14, 15 i 16 del Reial decret 2568/85 de 28 de novembre pel qual s'aprova el Reglament d'Organització, Funcions i Règim Jurídic de les Entitats Locals–. També hi ha alguna regulació valenciana –article 128 de la Llei 6/2010, de 23 de juny, de la Generalitat, de règim local de la Comunitat Valenciana– i si és el cas el desenvolupament local que hi puga haver. Doncs bé, el CTCV recorre a la disposició addicional primera perquè considera que es tracta d'un règim especial i que la legislació de transparència és supletòria –«Les sol·licituds d'informació dels membres de les corporacions locals sobre matèries de l'administració respectiva constitueixen un cas d'aplicació d'aquesta disposició [...] mentre que les determinacions de la legislació de transparència, segons l'apartat segon de la disposició addicional primera, serien supletòries», FJ 9é–. Així mateix, s'argumenta que les garanties de l'accés per regidors no podien ser menors que les de qualsevol ciutadà en funció de la Llei 19/2013 per a afermar la competència el CTCV en aquests supòsits. «Per això, la garantia del dret d'accés proporcionada per la reclamació davant d'aquesta comissió és aplicable en defensa de l'electe local a obtindre informació de la seua pròpia entitat» (FJ 9é).

Aquest criteri s'ha mantingut entre altres resolucions en la CTCV res. 26 exp. 72/2016, 10.03.2017, FJ 6é o en la CTCV res. exp.

99/2016, 11.5.2017 FJ 4t, entre altres casos habituals de reclamacions per regidors. Se segueix així el criteri a Catalunya de la GAIP en les seues resolucions a reclamacions 3 i 4/2016, expressat amb claredat en la resolució de la reclamació 28. També el CTCV ha afermat la seua competència respecte de sol·licituds d'accés a la informació qualificades per donar-se en l'àmbit de l'exercici de l'acció sindical – res. 23-bis exp. 45/2016, 3.11.2016 FJ 2n-. Amb major claredat, la res. 31 exp. 100/2016, 20.04.2017 FJ 3r en un cas de sindicalista que basa el seu accés a la informació en l'article 10.3 de la Llei orgànica 11/1985, de llibertat sindical afirma que: «El dret general d'accés a la informació pública previst en la Llei de transparència per a qualsevol ciutadà es veu en aquest cas reforçat pel caràcter de representant sindical del sol·licitant de la informació [...] Ara bé, aquest reforç no implica –com tampoc ho pretén l'Ajuntament– que no s'aplique a aquest cas la normativa general que regula el procediment d'accés a la informació prevista en la Llei estatal 19/2013, i en la Llei 2/2015 valenciana.»

4.4. La connexitat amb el dret d'accés a l'expedient

Encara que no es tracte d'un dret fonamental, resulta també rellevant la connexitat del dret d'accés a la informació amb l'important dret d'accés a l'expedient per l'interessat (article 53. 1r a) de la Llei 39/2015. La concurrència de les posicions jurídiques de ciutadà i d'interessat en la sol·licitud d'accés respecte d'un expedient comporta un «règim especialment privilegiat d'accés», de manera que «la posició jurídica d'interessat afavoreix les possibilitats d'accés a la informació» –CTCV res. exp. 12/2016, 10.3.2017-. Aquest criteri s'ha subratllat en CTCV, res. exp. 66/2016, 1.7.2017, FJ 4t.

5. L'aplicació restrictiva de la disposició addicional primera normativa quant a règims específics d'accés a la informació

Segons s'ha avançat, en diverses resolucions el CTCV ha recorregut a la disposició addicional 1a sobre règims especials d'accés a la informació per articular la concurrència i la connexitat amb drets fonamentals. Més enllà d'aquests supòsits, cal recórrer a la res. exp. 55/2016, 3.4.2017, FJ 2n en la qual l'Administració va al·legar que no era aplicable la legislació general de transparència, sinó que regia la legislació específica que regula el conducte reglamentari que han de seguir els funcionaris de Policia Local per a les sol·licituds relacionades amb el servei. S'al·legava normativa autonòmica i local de la Policia Local sobre reclamacions i sol·licituds policials per eludir la legislació de transparència.

El CTCV aprofita aquesta circumstància per a advertir que «no hi ha dubte que aquesta disposició addicional és més que discutible i polèmica en les seues possibles interpretacions. Si no és interpretada sota el principi de màxima transparència podria portar a resultats negatius per al dret constitucional d'accés a la informació i a un règim dispersor o disgregador de la regulació general que la Llei 19/2013 implica d'aquest dret. I, encara pitjor, sense intervindre-hi l'exigència de rang legal, n'hi hauria prou amb qualsevol norma infralegal per a vulnerar el règim general».

El CTCV no nega que hi puga haver regulacions particulars «per a adaptar a la realitat policial i organitzativa la normativa genèrica del dret d'accés a la informació –sense contravindre a la llei, però modulant-la». No obstant això, en aquell cas no es tractava de cap «règim substantiu del dret d'accés a la informació», al mateix temps que es «comparteix» el criteri interpretatiu 8/2015, de 13 de novembre

del Consell estatal sobre l'aplicació de la DA 1a referent a regulacions especials del dret d'informació, directament aplicable a l cas.

6. Exercici antiformalista del dret. La importància de motivar la sol·licitud i de delimitar la informació requerida

Com es recorda, per exemple, en la CTCV res. exp. 12/2016, 10.3.2017, FJ 3r: «Com es deriva de les exigències internacionals i la legislació espanyola mateixa, el sol·licitant d'informació no cal que motive la sol·licitud» –art. 17. 3r Llei 19/2013–, per tant, ni tan sols ha d'al·legar la norma que empara la sol·licitud, tal com disposa expressament en aquest sentit l'article 11 de la Llei 2/2015 valenciana: «Per a l'exercici d'aquest dret no cal motivar la sol·licitud ni invocar la llei.»

Ara bé, amb el suport de la jurisprudència europea, el CTCV ha insistit que no motivar i informar de fonaments i circumstàncies quan es demana la informació pot tindre conseqüències negatives per al sol·licitant a l'hora de ponderar si concorren límits a l'accés, CTCV res. exp. 29/2016, 10.3.2017, FJ 4t:

Fins i tot en aquesta resolució –FJ 7é i en la decisió– s'afirma que «l'Administració pot requerir al sol·licitant alguns detalls sobre el tipus d'informació concreta que pretén i la raó[3]. Òbviament, el sol·licitant no està obligat a facilitar informació concreta dels motius de la seua sol·licitud, encara que això podria tindre conseqüències en el moment de l'abast definitiu de la informació a la qual té dret a accedir». En aquesta mateixa línia s'ha insistit en CTCV res. exp. 21/2016, 3.4.2017, FJ 11é. També en la res. exp. 55/2016, 3.4.2017, FJ 5é. Respecte de la necessitat del sol·licitant de delimitar la informació requerida, el CTCV assenyala que sobre la base de l'article 19. 2n de la Llei 19/2013, «si l'Administració va considerar que la sol·licitud

d'informació no era prou precisa, hagué de requerir al sol·licitant perquè la precisara, cosa que no consta en l'expedient» CTCV res. exp. 29/2016, 10.3.2017, FJ 4t.

D'igual manera, s'ha afirmat que «el principi de màxima transparència entre altres efectes condueix a una visió antiformalista i favorable a l'exercici del dret d'accés a la informació.» –CTCV res. exp. 16/2016, 3.11.2016, FJ 1r–, donant per bons requeriments d'informació que «es van efectuar a través d'una via relativament informal, com és el cas del correu electrònic del Col·legi o plantilles de sol·licitud de la web del Col·legi» –i que van tindre resposta negativa pel subjecte obligat.

7. La formalització i facilitació de l'accés pel subjecte obligat

El CTCV ha assenyalat que «quan s'exerceix el dret d'accés a la informació es requereix una resposta concreta al que se sol·licita. D'una banda, la remissió a una informació de la pàgina web es pot admetre si es dirigeix a la informació concreta sol·licitada, en un enllaç concret i no genèric. D'altra banda, i en tot cas, la informació que es facilita al sol·licitant ha de ser comprensible per a un ciutadà mitjà. Com s'ha assenyalat en la doctrina, procedeix “ciutadanitzar” la informació.» De cap manera cal remetre genèricament a una web o a «una allau d'informació escassament abordable per un ciutadà mitjà». – res. exp. 34/2016, 10.3.2017, FJ 4t–. El CTCV també fa seu el criteri interpretatiu CI/009/2015 de 12 de novembre de 2015 del Consell estatal sobre aquest tema.

Així mateix, s'ha assenyalat que en principi és improcedent donar accés a la informació, simplement facilitant-hi l'accés directe amb presència d'un tècnic de l'Ajuntament «com sempre s'ha fet»; atés

que s'havia requerit còpia de la informació en format electrònic i estava disponible. Així CTCV res. exp. 114/2016, FJ 4t i 5é, en què es recorda la necessitat de motivar si no és possible proporcionar la informació en la manera a què en principi es té dret –art. 19, 20 i 22 Llei 19/2013.

En diverses ocasions, el sol·licitant d'informació pretenia no pagar les taxes o exaccions aplicables o sol·licitava que se li facilitara –gratuïtament– la informació de manera compulsada. Referent a això, el CTCV afirma en la res. 3/2017 exp. 48/2016, 19.01.2017 que «el dret d'accés a la informació no cobreix el dret a obtindre “certificats” per part de l'administració» (FJ 4t). I seguint el que disposa l'article 22.4t de la Llei 19/2013, que estableix que la gratuïtat no exclou l'exigència d'exaccions per expedició de còpies o la transposició de la informació a un format diferent de l'original. En la mateixa direcció la CTCV res. 45/2017 exp. 104/2016, de 15.06.2017 FJ 4t entén correcta l'actuació d'un ajuntament al qual el reclamant va demanar «còpies compulsades». L'Ajuntament li «va notificar que disposava de deu dies per a accedir a la informació previ pagament de la taxa [...però] el demandant va mostrar la seua disconformitat amb l'import de la taxa». L'Ajuntament va justificar aquesta taxa segons la seua ordenança; així les coses, el CTCV va concloure «declarar que el reclamant té el dret d'accés a la informació sol·licitada, però ha d'abonar les taxes per a accedir a la informació efectiva».

La CTCV res. exp. 29/2016, 10.3.2017, FJ 7é afirma «que el requeriment de la informació de manera compulsada no està directament vinculat amb les exigències de la llei. L'Administració ha de facilitar la informació corresponent, segons la legislació vigent».

8. Algunes particularitats respecte dels subjectes obligats

Quant als subjectes obligats cal destacar l'exhaustiva res. 24 exp. 16/2016, 3.11.2016 del CTCV respecte dels col·legis professionals, àmbit, sens dubte, complex. L'àmplia resolució delimita què s'han de considerar com a funcions o activitats públiques dels col·legis i la informació que s'ha de donar en conseqüència (FJ 3r), a més d'altres obligacions respecte de subvencions (FJ 4t). Aquesta resolució delimita també de manera molt concreta la informació que no és procedent facilitar per legislació de transparència (FJ 5é), sense perjudici que el Col·legi pugui anar «més enllà del límit estricte exigít per la llei, seria desitjable i un clar exemple de bona pràctica a favor de l'accés a la informació i la transparència pels col·legis professionals.»

Respecte dels centres d'ensenyament concertats i les universitats adscrites, i la seua subjecció a les obligacions de la llei, l'*Informe 5/2016, exp. 25/2016, 27.7.2016, FJ 4t* assenyala que si hi ha un centre adscrit a una universitat pública està subjecte «en la mesura en què expedeix títols oficials [...] i en relació amb l'expedició d'aquests». Sobre la base de la normativa aplicable –articles 8 i 9 Llei 4/2007, de 9 de febrer, valenciana–, és factible la transparència respecte del conveni i el compliment dels requisits, a més de les exigències que puguin donar-se en l'ens privat si percep subvencions.

9. L'ampli objecte del dret d'accés i l'accés a expedients tancats o oberts

El CTCV en els seus primers mesos d'activitat en 2016 va adoptar el criteri intern d'entendre que el dret d'accés a la informació inclou l'accés als expedients administratius inclús en el cas d'estar en tramitació. Des d'aleshores, en els requeriments als subjectes obligats perquè al·leguen els adverteix «que l'accés a la informació pública pot incloure també l'accés a informació continguda en expedients –oberts o

tancats– i fins i tot quan la informació ha sigut requerida pels que no tenen la condició d'interessats». Aquest criteri intern s'ha expressat de manera àmplia, per exemple, en la resolució CTCV res. exp. 12/2016, 10.3.2017, FJ 3r. I el CTCV expressament fa seu el criteri de l'autoritat catalana: «Si la voluntat del legislador fóra denegar l'accés als expedients tancats, ja ho hauria establert, i no ho fa, ni per activa ni per passiva. Més prompte al contrari» –resolució de 23.12.2015, reclamació 17/2015, www.gaip.cat.

A més, com s'ha avançat «si l'interessat en un procediment sol·licita la informació a l'empara de la legislació i garanties del dret d'accés a la informació» comptarà amb el règim de la Llei 19/2013 a més d'un règim privilegiat, ja que «la posició jurídica d'interessat afavoreix les possibilitats d'accés a la informació» (FJ 3r).

Posteriorment, en l'*Informe 5/2017 de 29.06.2017, exp. 110-2016* sobre la condició d'interessats en un expedient administratiu en resposta a una consulta, s'ha aclarit que si un interessat exerceix el dret d'accés a l'expedient –art. 53. 1a a) Llei 39/2015–, l'Administració no està obligada a donar trasllat per a al·legacions als possibles afectats en els seus interessos a partir de l'article 19.3r Llei 19/2013 –i article 15.5 Llei 2/2015–, mentre que la normativa administrativa d'accés a l'expedient no ho regula. Qüestió diferent és que si hi ha una reclamació davant del CTCV, en virtut de l'article 24. 3r de la Llei 19/2013, el Consell sí que ha de procedir a aquest tràmit d'al·legacions.

Respecte de la informació objecte d'accés s'ha subratllat una visió àmplia amb vista a la màxima transparència. En aquesta línia, per exemple, s'ha entès que una tesi doctoral d'una universitat pública sí que és objecte d'accés a la informació –CTCV res. exp. 9/2015, 28.4.2016, FJ 2n–, atès que s'ha «elaborat en l'exercici de les seues

funcions –art. 4.1 LTBGPC–, tenint en compte que són funcions de la universitat la investigació i l’expedició de títols de doctor».

També els vídeos d’una sessió de plens d’un ajuntament, encara que gravats amb la finalitat d’auxiliar a la realització d’actes, han sigut considerats també informació pública objecte d’accés –CTCV res. exp. 21/2016, 3.4.2017–. El mateix ha succeït respecte dels àudios d’una comissió informativa d’un ajuntament, també auxiliars –CTCV res. exp. 99/2016, 11.5.2017.

Singularment conflictiva ha sigut la consideració com a informació pública en principi accessible el «recull de premsa» que elaborava el departament de comunicació d’un ajuntament, ja que, sens dubte, era informació elaborada o adquirida en l’exercici de les seues funcions –art. 13 Llei 19/2013, CTCV res. exp. 112/2016, 10.3.2017 FJ 3r–. Ara bé, l’accés a la informació es va reconèixer sense perjudici dels drets de propietat intel·lectual dels continguts. Així mateix s’advertia que l’accés «solament ha de ser satisfet mentre la citada recopilació de premsa siga duta a terme per l’Ajuntament [...] i en els termes en els quals aquesta siga confeccionada». S’hi va afirmar que no hi ha «una obligació per part de l’Administració d’elaborar *ex professo* una informació específica, ni –en aquest cas– d’elaborar-la d’una determinada forma, ni de seguir fent-ho de manera indefinida.»

10. L’existència de la informació és una informació protegida pel dret d’accés

Encara que puga resultar una obvietat, es pot entendre que el dret d’accés a la informació dóna dret a ser informat de l’existència o no de la informació o documents sol·licitats. Això es pot considerar implícit de l’article 20. 3r o en l’article 18. 1r d) i 2n de la Llei 19/2013. En

algunes ordenances s'afirma el dret a ser informat si els documents o la informació «estan en poder de l'òrgan o entitat, en aquest cas, aquests han de donar compte de la destinació donada a aquests documents» (art. 4 b) Ordenança tipus de la Federació Andalus de Municipis i Províncies, d'octubre de 2015.

La negació de l'existència de la informació per un subjecte obligat és una afirmació que s'ha de fer amb una rellevant seguretat, ja que la seua conseqüència òbvia és la denegació radical de l'accés a la informació. La CTCV res. exp. 19/2015, 28.10.2016, FJ 4t indica que «afirmada la inexistència de la informació només es pot exigir, com ha fet el subjecte obligat, una informació detallada de la causa de la inexistència de la informació i de totes les accions realitzades per aconseguir que la que es brinda a la ciutadania és la màxima. [...] el subjecte obligat ha satisfet en la millor manera que li era materialment possible la sol·licitud d'informació».

El CTCV ha bregat amb supòsits en els quals, malgrat que l'Administració afirmava la inexistència d'una informació, amb una simple cerca en Internet, aquesta apareixia en la mateixa web de la institució. Això ha portat a recordar la possible aplicació del règim sancionador per aquesta causa –CTCV res. 33/2017 exp. 30/2016, 20.4.2017 FJ 3r–. La qüestió ha adquirit una especial rellevància respecte de l'expedient 10/2015 en l'execució del qual se sol·licita que expressament s'afirme si existeix o no una certa informació. Aquest cas, que ha comportat que per primera vegada el CTCV haja incoat un expedient sancionador per falta d'execució de la seua resolució 23/2017 de 10.3.2017.

D'altra banda, en la CTCV res. exp. 21/2016, 3.4.2017, FJ 8a s'ha assenyalat que la destrucció d'una informació respecte de la qual

penja una reclamació davant del CTCV «podria ser una barrera negativa al dret d'accés difícilment justificable».

11. Una interpretació restrictiva de les causes d'inadmissió

El CTCV ha prestat atenció especial a les causes d'inadmissió de sol·licituds d'informació. S'estableix criteri en la CTCV res. exp. 18/2015, 28.10.2016 FJ 6é, si bé de manera més extensa cal recórrer especialment a la CTCV res. exp. 29/2016, 10.3.2017, FJ 3r – especialment– i FJ 6é. Les causes d'inadmissió mai no han de ser aplicades de forma automàtica, sinó ben motivada i de «conformitat amb la Constitució, del dret constitucional d'accés a la informació pública i del principi de màxima transparència han de ser interpretades restrictivament com a límits al dret». S'ha insistit en «la cura especial i el deure de motivació que han de tindre els subjectes obligats per a recórrer a les causes d'inadmissió. Una mala interpretació, que conduïra a una inadmissió improcedent, privaria la ciutadania de la garantia que implica la suficient motivació d'un límit i de la necessària ponderació que sens dubte s'ha de fer quan es tracta d'excepcions al dret d'accés» (FJ 3r).

Com que a la causa d'inadmissió de l'article 18. 1r a) de la Llei 19/2013, relativa a «informació que estiga en curs d'elaboració o de publicació general», cal seguir la CTCV res. exp. 18/2015, 28.10.2016 FJ 6é. Aquesta inadmissió procedeix per als supòsits en els quals la informació, i especialment el document concret sol·licitat, no existisca com a tal, sinó que s'haja d'elaborar o estiga en tràmit d'elaborar-se. En alguns casos, aquesta causa d'inadmissió pot concórrer amb la de la lletra c) d'aquest precepte –«necessària una acció prèvia de reelaboració»–. A més es pot exigir una descripció concreta de l'estat d'elaboració –o falta d'elaboració– de la informació sol·licitada;

facilitar informació concreta sobre quant de temps pot restar per a una «elaboració» completa que permetera sol·licitar accedir-hi en el futur sense que fóra procedent la inadmissió. Així mateix, cal donar accés a la informació que sí que està ja elaborada sota el règim d'accés parcial. Òbviament, si això és procedent perquè no hi concorre una excepció dels articles 15 o 14 de la Llei 19/2013.

També s'ha assenyalat –CTCV res. exp. 18/2015, 28.10.2016 FJ 4t– que la falta de precisió de la informació sol·licitada no és causa d'inadmissió, sinó que l'Administració «hagué d'haver requerit al sol·licitant que la precisara, si era el cas» –art. 19. 2n Llei 19/2013.

Com que a la inadmissió per sol·licitud de caràcter abusiu –art. 18.1.e) Llei 19/2013– cal tindre en compte la CTCV res. exp. 10/2016 i en particular la res. exp. 29/2016, 10.3.2017, FJ 4t. El CTCV expressa la interpretació especialment restrictiva d'aquesta causa d'inadmissió i l'especial motivació que s'hi ha de donar, amb especificació del volum, les dificultats, les limitacions de persona o altres circumstàncies, raons que han d'estar connectades amb argumentacions de desraonabilitat o desproporció. També s'hi assenyala que el subjecte obligat pot demanar al sol·licitant que li concrete quina informació vol i per a què, al mateix temps que pot justificadament estendre el seu termini de resposta. També se segueix el Consell Estatal de Transparència en el seu criteri interpretatiu núm. 3 de 2016 de 14 de juliol de 2016.

Atenció particular ha merescut la inadmissió perquè es tracta d'informació que té caràcter auxiliar o de suport –art. 18 b) de la Llei 19/2013–, atés que «es tracta possiblement de la més polèmica i criticable de la llei estatal», CTCV res. exp. 29/2016, 10.3.2017, FJ 5é. El CTCV a més de considerar «encertat» el criteri interpretatiu CI/006/2015, de 12 de novembre de 2015 estatal afirma la necessitat de

motivar que la informació sol·licitada «no té rellevància en la tramitació de l'expedient o en la conformació de la voluntat pública de l'òrgan, és a dir, que no és rellevant per a la rendició de comptes, per al coneixement del procés de presa de decisions públiques o la seua aplicació [... i] s'ha de presumir que la informació sol·licitada sí que és rellevant per a la presa de decisions o l'aplicació d'aquestes» (FJ 5é).

El CTCV assenyala també que no és causa d'inadmissió que l'informe sol·licitat no siga preceptiu, per contra potencialment es pot accedir als informes facultatius (FJ 6é).

La qüestió també és objecte d'atenció especial en la CTCV res. exp. 21/2016, 3.4.2017, FJ 7é respecte de vídeos de plens municipals que només tenien funció auxiliar. Ací s'estableix el criteri que «de cap manera es pot admetre que a una informació de naturalesa pública –i rellevant a més– per assignar-se-li funcionalment una finalitat auxiliar o de suport passe de forma automàtica a considerar-se informació la sol·licitud de la qual s'haja d'inadmetre. Si se segueix aquest criteri, qualsevol informació pública potencialment accessible per a la ciutadania passaria a no ser accessible pel simple fet que en un expedient o actuació concreta l'use de manera auxiliar». En la mateixa línia, respecte dels àudios d'una comissió informativa d'un ajuntament, també auxiliars –CTCV res. exp. 99/2016, 11.5.2017.

També s'ha afirmat que potencialment es pot accedir als informes de servei que reflecteixen l'actuació policial –res. exp. 55/2016, 3.4.2017, FJ 3r.

12. Tractament general de les restriccions al dret d'accés de l'article 14

La CTCV res. exp. 12/2016, 10.3.2017 FJ 4t afirma que només davant del dany justificat als drets i interessos referits en l'article 14

Llei 19/2013 es pot restringir el dret d'accés a la informació. I la res. exp. 55/2016, 3.4.2017, FJ 6é recorda que «la restricció d'aquestes informacions ha de ser realitzada sota el principi de màxima transparència raó per la qual no n'hi ha prou que de forma superficial o formal aquests béns i interessos queden compromesos, sinó que queden afectats d'una manera rellevant».

Com que a l'interés públic de la informació o finalitat de l'accés, «l'Administració podrà ponderar la concurrència d'interés públic vinculat amb les finalitats de la transparència en major o menor intensitat. Òbviament com interés públic hi intervé, més intensitat i abast del dret d'accés a la informació», –CTCV res. exp. 29/2016, 10.3.2017, FJ 7é.

En els casos en què hi haja interessos privats que puguin portar a la restricció de l'accés i la necessitat que les terceres persones puguin al·legar sobre aquest tema –art. 19. 3r Llei 19/2013–, l'*Informe 3/2017 de 30.03.2017, exp. 28-2015*, el CTCV assenyala que «correspon a l'Administració afectada portar a terme totes les gestions que raonablement calga esperar-ne a l'efecte d'identificar i localitzar les terceres persones els drets i interessos de les quals pogueren estar afectats, en funció de l'interés públic i privat en joc» (FJ 7é). No obstant això, com s'ha avançat, no és preceptiu aquest tràmit quan se sol·licita l'accés a l'expedient per un interessat –*Informe 5/2017 de 29.06.2017, exp. 110-2016*.

13. Alguns supòsits d'interpretació de l'article 14

En diverses ocasions, s'ha ponderat la concurrència de diverses de les restriccions que estableix l'article 14 de la Llei 19/2013.

Respecte de la igualtat de les parts en el procés (lletra f) cal tindre en compte l'*Informe 4/2017 de 29.05.2017, exp. 41-2017* relatiu a l'article 27.2 del Projecte de decret del Consell raó per la qual es desenvolupa la Llei 2/2015 de 2 d'abril, de la Generalitat Valenciana de Transparència, Bon Govern i Participació Ciutadana, el CTCV entén (FJ 2n) que no és possible en principi donar accés a la informació que permetia «revelar les estratègies jurídiques que poden servir de defensa o argument en plets que l'Administració [...] puga tindre amb terceres persones», i en conseqüència perjudicar «l'essència mateixa de la labor d'assessorament jurídic, que es regeix pel principi de confidencialitat. En l'esfera de l'advocacia privada hi ha aquest deure de confidencialitat entre assessor i assessorat. I aquest deure, certament amb alguns matisos, ha d'operar, tant en la relació d'assessorament jurídic extrajudicial com en la defensa en judici, entre l'Administració i els seus serveis jurídics. [...] Aquest Consell comparteix aquests raonaments, i hi concorre també la salvaguarda de la confidencialitat o el secret requerit en processos de presa de decisió (lletra k)».

En l'*Informe 1/2017 de 3.2.2017, exp. 8/2016* s'entén que no afecta els interessos econòmics i comercials (lletra h) la inclusió dels noms de les entitats financeres que operen a la Comunitat Valenciana i el seu posicionament davant de la proposta de moratòria, i la seua trajectòria en qüestió és d'habitatge i hipoteques. Aquesta difusió d'informació es justifica especialment en suport del dret dels consumidors (FJ 10é i 11é). I també en aquest àmbit de la protecció d'interessos econòmics s'ha recordat que no és procedent al·legar l'article 1255 del Codi Civil, que reconeix el principi d'autonomia de la voluntat de les parts en l'esfera contractual com a restricció a l'accés, sinó que cal recórrer a l'afecció dels interessos econòmics (lletra h) CTCV res. 9/2016 exp. 1/2015, 31.5.2016 FJ 2n. I que en aquest àmbit

«no hi ha una denegació d'accés automàtica, sinó que s'haurà de delimitar el dany concret que causa l'accés a la informació [...] la denegació ha de ser motivada i proporcional» (FJ 4t).

Respecte de la restricció a l'accés en honor de la propietat intel·lectual (lletra j), cal seguir especialment la CTCV res. exp. 9/2015, 28.4.2016, FJ 4t. No n'hi ha prou amb la simple al·legació i a més cal delimitar en què queda afectada la propietat intel·lectual, atès que l'accés a l'obra no implica en principi cap afectació a drets morals o patrimonials d'una tesi doctoral que sobre la base de la seua pròpia normativa ja havia sigut exposada i divulgada. D'altra banda, com s'insisteix en la CTCV res. exp. 112/2016, 10.3.2017 FJ 9é, donar accés a una informació pública elaborada per l'Administració –recopilació de premsa– no implica reconèixer la legalitat d'aquesta, ja que pot ser contrària a la propietat intel·lectual. Si l'Administració fa aquesta recopilació s'entén que ho fa respectant els drets de propietat intel·lectual i s'hi ha de donar accés.

14. Restriccions a l'accés a partir de la intimitat i la protecció de dades i la facilitació de la identitat d'un denunciante

En clau de protecció de dades, el CTCV ha recordat –especialment veure CTCV res. exp. 66/2016, 1.7.2017, FJ 6é– que facilitar la informació sol·licitada si aquesta conté dades personals de terceres persones implica una cessió de dades per administracions que requereix en principi d'habilitació legal –art. 11 LOPD–. Aquesta habilitació legal és precisament la que brinda la Llei 19/2013 si es reuneixen els requisits disposats per l'article 15 d'aquesta. En tot cas, la cessió de dades a qui sol·licita la informació es pot produir també quant a l'efecte directe d'un dret fonamental –per exemple articles 20, 23, 24, 28 CE–, ja que la Constitució seria la llei que habilita per consentiment

de l'interessat o per intervindre-hi un «interés legítim» –art. 7 f– de la Directiva 95/46/CE sobre la base l'STJUE de 24 de novembre de 2011 i les SSTs de 8 de febrer de 2012; art. 6. 1r f), Reglament (UE) 2016/679.

Una premissa en aquests supòsits és que davant d'una sol·licitud d'informació el subjecte obligat ha de delimitar si efectivament hi ha o no dades personals –CTCV res. exp. 12/2016, 10.3.2017, FJ 4t–, atés que si no n'hi ha «no hi concorren possibles límits relatives a dades personals a les quals fa esment l'article 15 de la Llei 19/2013». I òbviament cal delimitar la naturalesa de les dades a l'efecte d'una protecció especial.

En la línia del que es disposa per l'article 15. 4t Llei 19/2013, el subjecte obligat «abans de la denegació de l'accés a la informació sol·licitada al·legant la protecció de dades de la ciutadania afectada, l'Administració bé pot facilitar els referits informes de serveis dissociant –ocultant, ometent– les dades personals de ciutadans que consten en aquests. D'aquesta manera, a més es maximitza el dret del sol·licitant i el dels afectats» –res. exp. 55/2016, 3.4.2017, FJ 4t–. Respecte de l'anonimització, també –CTCV res. exp. 65/2016, 6.10.2016, FJ 7é–. En aquesta resolució també si ha assenyalat que «s'ha de considerar insuficient per a denegar l'accés a la informació la mera al·legació de presència de “dades personals” en la documentació sol·licitada. L'accés a la informació pública és la regla general i els límits a aquest accés són l'excepció », (FJ 7é).

L'article 15. 3r de la Llei 19/2013 fa referència a una «prèvia ponderació suficientment raonada de l'interés públic en la divulgació de la informació». Doncs bé, en la important res. exp. 66/2016, 1.7.2017, FJ 7é, el CTCV ha interpretat àmpliament aquesta exigència,

considerant que, en aquest cas d'interés públic, el dret d'accés a la informació potser no queda tan desprotegit com altres drets del sol·licitant que estan en joc: «L'interés públic referit s'ha de considerar en la necessitat que els drets subjectius, especialment els de naturalesa constitucional, puguen ser efectius, i fer-se valdre, especialment en el nostre cas, la possibilitat d'accedir a la justícia –art. 24. 1r CE–».

I en la ponderació a realitzar s'ha de tindre en compte la naturalesa i rellevància dels drets del sol·licitant d'informació (art. 15. 3r b) «justificació pels sol·licitants de la seua petició en l'exercici d'un dret» com són el dret d'accés a la informació, i si és el cas, els drets connexos.

La connexitat amb l'accés a les dades –art. 18. 4t CE– o l'accés a la justícia –art. 24 CE– ha facilitat que el CTCV decidisca que és procedent facilitar la informació sol·licitada que conté dades personals. Així ha succeït per a facilitar els vídeos d'un ple municipal, atés que el simple accés a les actes no era suficient –CTCV res. exp. 21/2016, 3.4.2017–. També per a facilitar la identitat de qui havia denunciat el sol·licitant i les seues afirmacions es van provar totalment falses –CTCV res. exp. 66/2016, 1.7.2017–. Importància especial té aquesta resolució, ja que s'hi tenen en compte diversos elements a favor de facilitar la identitat del denunciant –*whistleblower*, acuseta, delator–. Especialment que no hi havia un règim especial de confidencialitat del denunciant sobre la base de les normes (FJ 5é). No hi concorria l'article 15. c) del Conveni número 81 de l'OIT i art. 10 Llei 23/2015 respecte de denúncies a inspecció laboral; tampoc era un supòsit d'aplicació dels articles 11.2n i 14 de la Llei 11/2016, de 28 de novembre, de la Generalitat, de l'Agència de Prevenció i Lluita contra el Fraud i la Corrupció de la Comunitat Valenciana.

En qualsevol cas, el CTCV té en compte «la importància del deure de col·laboració ciutadana en la denúncia de qualsevol fet que pugui constituir una il·licitud. Òbviament, cal no inhibir la ciutadania compromesa que exerceix aquest deure. Qualsevol repressió pel compliment d'un deure cívic inhibiria aquest comportament», (FJ 5é). Es du a terme una ponderació en el marc de l'article 15. 3r de la Llei 19/2013 (FJ 7é i seg.). En aquesta es tenen en compte els drets en joc del sol·licitant –accés a la justícia i accés a l'expedient–, el fet que l'afectat mai expresse la seua negativa perquè se'n conega la identitat i no conteste al requeriment que se li efectua perquè al·legara, així com que no s'endevinen drets de l'afectat o perills enfront de la revelació de la seua identitat. Siga com vulga, es recorda (FJ 8é) que en altres circumstàncies bé es podria haver ponderat la improcedència de revelar la informació del denunciant. La resolució no se separa d'altres supòsits analitzats per l'AGPD en el seu informe 0214/2009 o el 0342/2012.

El CTCV ha afirmat que és possible l'accés a dades policials –en el cas concret, números identificatius–, si bé se n'ha subratllat la protecció especial –res. exp. 55/2016, 3.4.2017, FJ 4t.

15. Estimació i reconeixement del dret sotmés a criteris que ha d'aplicar el subjecte obligat

En bastants resolucions el CTCV reconeix el dret a l'accés del reclamant, tot i que la concreció l'ha de fer el subjecte obligat sobre els criteris expressats en la resolució. Per exemple, en la CTCV res. exp. 29/2016, 10.3.2017, la resolució assenyala criteris que ha de seguir l'Administració: «L'Administració ha d'anonimitzar les dades personals que no siguin del sol·licitant» i «l'Administració ha de tindre en compte la possible concurrència de restriccions en relació amb l'article 15 i 14 de la Llei 19/2014. Òbviament aquests límits s'han

d'interpretar adequadament sota el principi de màxima transparència, tenint en compte les finalitats del sol·licitant i la seua connexió amb l'interés públic de la informació o l'exercici del seu dret a la defensa, així com la possibilitat del reconeixement de l'accés parcial» (FJ 7é).

Així mateix, «a fi de facilitar la labor administrativa davant de la possible sol·licitud d'informació que puga ser voluminosa, l'Administració pot requerir al sol·licitant alguns detalls sobre el tipus d'informació concreta que **pretén, i la raó[4]**», (FJ 6é).

En tots aquests supòsits la resolució remet al reclamant que **recórrega a ell[5]** respecte a qualsevol disconformitat per la manera com ha executat aquesta el subjecte obligat.

16. El silenci positiu i alguns elements de garantia

En els mesos inicials de la seua activitat, el CTCV va adoptar el criteri intern respecte de com opera el silenci positiu que regula l'article 17. 3r Llei 2/2015 i així es va expressar en la web de la institució². En qualsevol cas, s'estableix i expressa el criteri en la CTCV R 14/2016 exp. 3/2015, 06.10.2016, FJ 4t: «El sol·licitant d'informació a qui el subjecte obligat no contesta en termini podrà fer valdre el silenci i sol·licitar la informació davant del mateix subjecte obligat. Denegada expressament la seua sol·licitud o transcorregut el mes, podrà reclamar davant d'aquest Consell. Ara bé, el sol·licitant d'informació a qui el subjecte obligat no contesta en termini, també podrà comparéixer directament davant d'aquest Consell. Així doncs, el sol·licitant pot recórrer contra les resolucions presumptes de silenci positiu, tot i que la llei valenciana expressament no ho haja previst.»

El CTCV segueix en gran manera el criteri ja assumit a Catalunya per la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) en els seus Criteris interpretatius sobre reclamació a la GAIP en cas de silenci administratiu», Document aprovat pel ple el dia 7 de gener de 2016.

També en el FJ 5é s'aclareix que si no hi ha contestació del subjecte obligat, el termini per a reclamar davant del Consell queda obert indefinidament. El Consell coincideix, doncs, amb l'adequat i raonable criteri interpretatiu C1/001 de 17 de febrer de 2016 del Consell de Transparència i Bon Govern estatal en allò que siga aplicable al nostre marc normatiu.

Fins hui, només en una ocasió, ha comparegut davant el CTCV una tercera persona contrària a la resolució de l'Administració que facilitava informació lesius als seus interessos –CTCV res. exp. 12/2016, 10.3.2017–. I a més de desestimar la reclamació, es va assenyalar que «cap part ha requerit un major accés a la informació que el que en la seua resolució l'Administració ha reconegut, per la qual cosa òbviament no pot aquest Consell reconèixer un major accés a la informació», (FJ 2n).

En diversos supòsits, es fon i es confon la reclamació enfront de la denegació de l'accés a la informació amb una denúncia o queixa per la falta d'informació de què s'havia de donar publicitat activa en la web. En la CTCV res. exp. 16/2016, 3.11.2016 concorre el dret d'accés a la informació i l'obligació de transparència activa respecte a la informació que un col·legi professional reclamada. En el res. 23)-bis exp. 45/2016, 3.11.2016 FJ 2n es recondueix una reclamació per denegació del dret d'accés a la informació –art. 42.1 a) de la Llei

2/2015– com a queixa o denúncia (lletra *b*) o la funció de «vetlar pel compliment de les obligacions de publicitat activa» (lletra *e*).

Informes del CTCV citats:

Informe: 1/2016 sobre el projecte de Codi de Bon Govern

Informe 5/2016, exp. 25/2016, 27.7.2016

Informe 3/2017 de 30.03.2017 (exp. 28-2015)

Informe 4/2017 de 29.05.2017 (exp. 41-2017)

Informe relatiu a l'article 27.2 del Projecte de decret del Consell pel qual es desenvolupa la Llei 2/2015

Informe 1/2017 de 3.2.2017 (exp. 8/2016)

Informe 5/2017 de 29.06.2017 (exp. 110-2016)

Resolucions del CTCV citades:

Res. exp. 9/2015, 28.4.2016

Res. 9/2016 exp. 1/2015, 31.5.2016

Res. exp. 65/2016, 6.10.2016

Res. exp. 10/2016

Res. 14/2016 exp. 3/2015, 06.10.2016

Res. exp. 18/2015, 28.10.2016

Res. exp. 19/2015, 28.10.2016

Res. exp. 18/2015, 28.10.2016

Res. exp. 16/2016, 3.11.2016

Res. 24 exp. 16/2016, 3.11.2016

Res. exp. 16/2016, 3.11.2016

Res. 23-bis exp. 45/2016, 3.11.2016

Res. 3/2017 exp. 48/2016

Res. 6 exp. 15/2015, 9.2.2017

Res. 26 exp. 72/2016, 10.03.2017

Res. exp. 29/2016, 10.3.2017
Res. exp. 34/2016, 10.3.2017
Res. exp. 12/2016, 10.3.2017
Res. exp. 112/2016, 10.3.2017
Res. exp. 21/2016, 3.4.2017
Res. exp. 55/2016, 3.4.2017
Res. 31 exp. 100/2016, 20.04.2017
Res. 33/2017 exp. 30/2016, 20.4.2017
Res. exp. 99/2016, 11.5.2017
Res. exp. 99/2016, 11.5.2017
Res. 45/2017 exp. 104/2016, de 15.06.2017
Res. exp. 114/2016
Res. exp. 66/2016, 1.7.2017